

Різдво в морі

Роберт Луїс Стівенсон

Промерзли наскрізь шкоти і нам шкіру рвали з рук,
Мов ковзанка вся палуба, загроза – кожен рух;
Норд-вест могутній, шквальний, з боку моря міцно дув,
Лиш спокій скель над хвилями ніхто б не зворухнув.

Ревіння хвиль прибою цілу ніч лунало нам,
Та тільки на світанку все відкрилося очам.
За мить – на палубі усі, крик – вітру голосніш,
Поставили грот-топсель ми, щоб далі йти хутчіш.

Весь день ми змінювали галс, йшли на північний мис,
Весь день тягнули шкоти ми, та ледь вперед плелись,
Весь день за щастя холод був, крізь біль гіркий і страх,
Маневрували вижити щоб, ми на семи вітрах.

Тримались Півдня осторонь, бо там ревів прибій,
Та Північ ближче все до нас, тримаєм курс ми свій,
Тому будинки видно вже, на скелях понад хвиль
І скло підзорної труби помітне без зусиль.

Біліше піни хвиль морських, був іній на дахах,
Все узбережжя мерехтить вогнями у хатах,
Віконець ясний блиск довкіл, парують димарі
І я божуся, їжі пах ми чули у дворі.

Дзвони дзвонили на церквах, був дзвін веселим в них,
Сказати маю я тобі, цей день (один з усіх),
Був ранком, нелегким для нас, Різдва святого дня,
А над сторожкою був дім, де народився я.

О, я побачив милий дім, обличчя милі стрів,
Срібло матусі окуляр, срібло батьківських брів,
І в світлі вогнища узрів, я ельфів там танок,
Кружляння запальне довкіл фарфору тарілок.

І добре знав, про мене там, була розмова їх,
Про сина, в море що пішов, залишивши близьких,

І дурнем злим здавався я у роздумах собі,
Канати мерзлі що тягав, коли Різдво в сім'ї.

Маяк яскраво запалав, пітьма накрила нас,
"Всім ставить брамселі", – почув, я капітана бас,
"О, Боже! Нам не зберегтись!" – крик Джексона в пітьму,
"Старпоме, якось буде вже", – наш капітан йому.

Хитало міцно, та були вітрила нові втім,
І корабель допомагав, неначе був живим,
Коли зимовий день пішов і стала ніч близька,
Залишили затоку ми, в промінні маяка.

Й вони зітхнули вільно всі, усі, але не я,
Як в море гордо показав, ніс-красень корабля,
А я у холоді й пітьмі, міг думати лише,
За дім покинутих батьків, чи їх побачу ще.

Переклад Віталія Гречки